

Maasse paa Grund af Forholdene og Tilfældigheder, men maasse ogsaa fordi vedkommende Retsbetjent ikke gjør sin Pligt, er altfor sløv og derfor burde erstattes ved en anden. Med Hensyn til Næringslovens § 16 tror jeg, at den ærede Forespørger har Urret. Jeg veed ikke, om jeg huffer Paragrafen ordret, men jeg tror, at den lyder omtrent som saa: Ingen skal kunne tiltales for det under Haandværks- og Fabrikdrift henhørende Arbejde, som han enten selv eller ved Hustru eller Børns Hjælp udfører. Det staar derimod ikke Noget om, at han ikke skal beskattes; Frihed derfor er ikke givet, og jeg tror ikke, at jeg tager feil, naar jeg siger, at det allerede ved ministerielle Svarsskrivelser for flere Aar tilbage er godtgjort, at Ministeriets Opfattelse er den, at Vedkommende ere fri for at løse Næringsbevis, men derimod ikke fri for at beskattes. Huffer jeg feil, er det en anden Sag, men jeg tror, at det er rigtigt, altsaa i den Henseende mener jeg, der ikke er Noget at sige, medmindre man er imod selve Næringslovens § 16; det er en anden Sag. Med Hensyn til Kommunallovens § 30 mener jeg, at det ærede Medlem ligeledes har Urret, og jeg skal henstille til ham, om han tror, at det gaar an, naar man tager Hensyn til den Opfattelse, som jeg er overbevist om, at han ligesom jeg gerne vil have skal gjøre sig gjældende, nemlig at de stedlige Myndigheder omkring i Kommunerne beholde fuldt ud den Selvstændighed og de Rettigheder, som den paagjældende Lov tilfjælder dem — om han saa tror, at det gaar an at tage de Byrder fra de stedlige Myndigheder, som Loven bestemmer. Naar det ærede Medlem vil læse Paragrafen igjennem, vil han vistnok indrømme, at det er berettiget, naar de overordnede Autoriteter paalægge Sogneraadene at have Indseende med, at de herhenhørende Lovbestemmelser blive overholdte. Paragrafen er ikke lang, og jeg haaber derfor, at den ærede Formand ikke har Noget imod, at jeg citerer den: „Sogneraadet skal ved de Midler, der staa til dets Raadighed, søge at forhindre Betleri og Løsgængerer samt tværtroget bidrage til at fremme og opretholde god Politi-Orden. — Sogneraadet er pligtigt at fremskaffe og meddele de Dplys-

ninger om Folketal og Rvægbestand og andre lignende Forhold i Kommunen, som maatte afæffes det gjennem Amsraadet eller paa anden Maade.“ Der staar: „andre lignende Forhold.“ Naar man nu spørger: „Hvormange er der i Ederes Kommune, som ikke ernære sig hovedsagelig enten ved Agerbrug eller ved Fiskeri — og idetmindste Grundlaget for de gjældende Lovbestemmelser med Hensyn til Bygningsafgiften paa Landet er for Diebliffet det, at hvad der ikke hovedsagelig ernærer sig ved Fiskeri eller Agerbrug, er bygningsafgiftspligtigt; der er enkelte Modifikationener i dette Grundlag, det veed jeg nok — saa tror jeg ikke, at man paalægger Sogneraadet Andet end at skaffe Dplysninger tilveie, som ingen Anden kan skaffe; det skulde da være den underordnede Politibetjent, nemlig Sognesogeden, de Andre kan der ikke være Tale om. Der kan drives Forretning i flere Aar, og det kan være ukjendt, og det med god Grund, af alle Andre, men kun for Sogneraadet kan det ikke forblive ubekjendt. Jeg tror derfor rigtignok, at man er i sin gode Ret, naar man paalægger Sogneraadene at skaffe disse Dplysninger. — Der er endnu et Punkt, af hvad den ærede Forespørger omtalte, som jeg vil tillade mig at gjøre en Bemærkning om. Det er med Hensyn til den Resolution, der er udstedt af Generalstatedirektoratet om en forandret Maade at komme af med Bygningsafgiften paa. Jeg har en anden Erfaring, end det ærede Medlem har; dermed vil jeg ikke sige, at jeg betvivler Rigtigheden af det ærede Medlems Erfaring, Autoriteterne kunne jo være mere eller mindre imødekommende. Men forsaavidt jeg har Erfaring, er det nu næsten overgivet til Sogneraadet; naar Sogneraadet vil bevidne, at der ikke drives bygningsafgiftspligtig Næringsring i et Hus, kan man blive af med Afgiften blot ved at andrage derom; det er da ikke nogen sær Alletidighed, Noget maa der dog forlanges. Derjom man uden videre kunde stryge Afgiften, vilde der vistnok blive strøget temmelig mange Afgifter. Det var disse saa Bemærkninger, jeg fandt mig foranlediget til at gjøre; jeg skal ikke længere opholde Thinget.